

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 10 maja 2005 r.

w sprawie C-400/99: Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Środki przyjęte wobec przedsiębiorstw świadczących usługi transportu morskiego — Zamówienie na usługi publiczne — Brak pomocy, pomoc nowa lub istniejąca — Wszczęcie postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Obowiązek zawieszenia)

(2005/C 171/01)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-400/99, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 18 października 1999 r., **Republika Włoska** (pełnomocnicy: U. Leanza i I. M. Braguglia wspierani przez P. G. Ferriego i M. Fiorilliego) przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: E. De Persio, D. Triantafyllou i V. Di Bucci), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans i A. Rosas, prezesi izb, J.-P. Puissochet (sprawozdawca) i R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr i J.N. Cunha Rodrigues, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 10 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE dotyczącego pomocy państwa C 64/99 (ex NN 68/99), doręczona władzom włoskim pismem SG (99) D/6463 z dnia 6 sierpnia 1999 r. jest nieważna w zakresie, w jakim spowodowała ona zawieszenie — aż do momentu doręczenia władzom włoskim decyzji o zakończeniu postępowania w sprawie przedsiębiorstwa, którego pomoc dotyczy [decyzji Komisji C(2001) 1684 z dnia 21 czerwca 2001 r. lub ostatecznej decyzji Komisji C(2004) 470 z dnia 16 marca 2004 r.] — programu pomocowego o charakterze fiskalnym, z którego Gruppo Tirrenia di Navigazione korzystała przy zaopatrywaniu należących do niej statków w paliwo i olej smarujący.

2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.

3) Każda ze stron pokrywa swoje własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 20 z 22.01.2000

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 3 maja 2005 r.

w sprawach połączonych C-387/02, C-391/02, C-403/02 (wnioski Tribunale di Milano i Corte d'appello di Lecce o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): postępowania karne przeciwko Silvio Berlusconiemu, Sergio Adelchiemu, Marcello Dell'Utriemu i in. ⁽¹⁾

(Prawo spółek — Artykuł 5 Traktatu EWG (po zmianie art. 5 Traktatu WE, a obecnie art.10 WE) i art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu EWG [po zmianie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu WE, obecnie art. 44 ust. 2 lit. g) WE] — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG, czwarta dyrektywa 78/660/EWG i siódma dyrektywa 83/349/EWG — Roczne sprawozdania finansowe — Zasada rzetelnego i prawdziwego obrazu spółki — Kary przewidziane w przypadku nieprawdziwych informacji o spółkach (nieprawdziwe zapisy rachunkowe) — Artykuł 6 pierwszej dyrektywy 68/151 — Wymóg odpowiednich kar za naruszenie prawa wspólnotowego)

(2005/C 171/02)

(Język postępowania: włoski)

W sprawach połączonych C-387/02, C-391/02 i C-403/02 mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Tribunale di Milano (sprawa C-387/02 i C-403/02) oraz Corte

d'appello di Lecce (sprawa C-391/02) (Włochy) postanowieniami z dnia 26, 29 i 7 października 2002 r., które wpłynęły do Trybunału odpowiednio w dniu 28 października, 12 i 8 listopada 2002 r., w postępowaniach karnych przeciwko **Silvio Berlusconiemu** (sprawa C-387/02), **Sergio Adelchiemu** (sprawa C-391/02) i Marcello Dell'Utriemu i in. (sprawa C-403/02), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), A. Rosas i A. Borg Barthet, prezesi izb, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Lohmus i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 3 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Organy Państwa Członkowskiego nie mogą w okolicznościach tego rodzaju jak w sprawie głównej, powołać wobec oskarżonych w postępowaniu karnym wyłącznie pierwszej dyrektywy Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich, albowiem dyrektywa nie może, samoistnie i niezależnie od wewnętrznej ustawy Państwa Członkowskiego wydanej w celu jej wykonania, być podstawą ustalenia lub zaostrożenia odpowiedzialności karnej oskarżonych.

(¹) Dz.U C 19 z 25.01.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 28 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-104/03 (wniosek **Gerechtshof te Amsterdam** o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **St. Paul Dairy Industries NV** przeciwko **Unibel Exser BVBA** (¹)

(Konwencja Brukselska — Środki tymczasowe i zabezpieczające — Przesłuchanie świadków)

(2005/C 171/03)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-104/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie Protokołu z dnia 3 czerwca 1971 r. w sprawie dokonywania przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wniesiony postanowieniem **Gerechtshof te Amsterdam** (Niderlandy) z dnia 12 grudnia 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 6 marca 2003 r., w postępowaniu **St. Paul Dairy Industries NV** prze-

ciwko **Unibel Exser BVBA** Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 28 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 24 Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej Konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej, Konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii oraz Republiki Portugalii i Konwencją z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji, należy interpretować w ten sposób, że zarządzenie przesłuchania świadka w celu umożliwienia wnioskodawcy dokonania oceny zasadności podjęcia ewentualnych czynności procesowych, określenia podstaw, na jakich mają być oparte oraz ustalenia słuszności roszczeń, jakie mógłby wysunąć, nie wchodzi w zakres pojęcia „środka tymczasowego lub zabezpieczającego”.

(¹) Dz.U. C 101 z 26.04.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 28 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-410/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 1999/95/WE — Czas pracy marynarzy na pokładach statków — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2005/C 171/04)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-410/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 1 października 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: K. Banks i M. Simonsson) przeciwko Republice Włoskiej (pełnomocnik: I. M. Braguglia wspierany przez A. Cingola), Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, N. Colneric (sprawozdawca) i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 28 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: